A. Uddholm: Lärobok i matematik. Realklassens kurs. (Sthlm, P. A. N. & S., 111 s., kart. 3,25.)

Först behandlas den algebraiska kursen (till sid. 43), därpå tillämpad geometri (planimetri, till sid. 57), sedan geometri (likformighetslära, till sid. 70), slutligen rymdgeometri. Man skulle på grund av bokens titel ha väntat sig, att den i överensstämmelse med kursplanen sökt samarbeta matematikkursens skilda delar, så att grafiska konstruktioner införts i algebran med stöd av geometrin. I stället har förf. uteslutit alla sådana grafiska konstruktioner. Att de av andra läroboksförfattare använts i överflöd behöver väl ej föranleda deras fullständiga slopande. Inom algebrans tillämpning på problemlösning fäster man sig särskilt vid, att förf. överallt börjar med att härleda allmänna formler, åtföljda av direkt för dem avpassade räkneexempel. Nog kan man på detta sätt hinna genomräkna flera exempel, men jag befarar, att den verkliga behållningen blir ringa. När det gäller, kan eleven lätt ha glömt en formel, eller. vad värre är, använda en oriktig sådan. Ett sådant uttryck som »allmänna procenttal» (sid. 16; i st. f. allmänna uppgifter rörande procent) får man ofta höra av elever, men läroboken bör undvika dem. — I myntreduktioner (sid. 24—26) användes det gamla nominella värdet på italienskt mynt, 1 lira = 72 öre, men ett modernare på franskt, 100 fr. = 19,4 kr. För s. k. kedjeräkning ges här en enkel härledning, men sen kommer en »Anm.: I praktiken utsättas ej faktorerna k, l och m, utan man skriver genast $x = 882$, $100 = 80{,}8$ o. s. v.» Kan ej förstå, varför »praktiken» skall använda rent absurda ekvationer, då felet kan avhjälpas genom enkla bokstavsfaktorer. — Planimetrin börjar med en »Sats 1: Ytan av en rektangel, vars bas är 1

längdenhet och höjd h längdenheter, är h ytenheter», uppdelad 3 fall, allteftersom h är ett helt tal, ett brutet tal eller ett rationellt tal; sista fallets bevis tryckt med fin stil. Därpå fås sats 2 uttryck för en parallellograms yta. Gången i bevisföringen närmar sig på detta sätt tämligen den euklideiska (parallellogrammer med samma höjd förhålla sig som baserna, etc.), men blir nog på detta sätt mera åskådlig och ger direkt den viktigaste användningen: ytmätningen. — Stereometrin torde för realskoliters behov vara för vidlyftig, delvis också för svårfattlig. Sid. 79 säges: »Alltefter basytans beskaffenhet säges pyramiden vara 3-sidig, 4-sidig, 5-sidig o s. v. eller triangulär, kvadratisk, rektangulär o. s. v.» Det förra hänför sig till *sido*ytornas antal. Saken är riktigt framställd i fråga om prismat. — Fig. 34 (sid. 86) är felteckna d.

Boken avslutas med ett tillägg: Provräkningsuppgifter, givna i realskolexamen v. t. 1920 t. o. m. v. t. 1925.

E. S.